

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Exemplar săptămânal cu
primărie. — Manuscrise cu
rezumat.
INSERATE se primesc la Ad-
ministrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: H. Dulas, Heinrich
Schalek, Rudolf Moss, A. Oppelitz
Nachfolger; Anton Oppelitz, J.
Dannegger, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Edith Bernar; în
București: Agenția Havas, Su-
cursale de România; în Ham-
burg: Karoys & Liebmann.
Prețul inserațiilor: o serie
garantată pe o săptămână 6 or. și
30 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoiașă.
Reclame pe pagină a 3-a o
serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U N Ţ I N

„Gazeta” iese în săptămână di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din țară și din arară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, piața mare,
târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 54.

Brașov, Sâmbătă 8 (20) Martie

1897.

Câteva reflecțiuni.

Trebue să revenim astăzi la penibila afacere a schimbării titlului Asociațiunii. Ne constringe la acesta faptul, că în diarele noastre au apărut unele enunțuri, care nu corespund stării reale a lucrului; în deosebire însă în foia sibiană, care se gerază ca organ al majorității dela adunarea generală extra-ordinară din săptămâna trecută, ne vedem din nou atacați pentru atitudinea noastră în acesta cestiune.

Cu vre-o 14 zile înainte de adunare am fost semnalat, că în cele din urmă totuși contrații noștri din Sibiu au rupt tăcerea neexplicabilă, ce au observat-o până atunci în cestiunea rescriptului ministerial, reflectând fiă-care după ale sale vederi la articuli noștri.

Cetitorii noștri știu că am fost puțin încântați de aceste reflecțiuni, cari în ce privea foia „Asociațiunii” și „Telegraful Român”, erau chiar de saströse pentru cestiunea de drept de care se tracta. Incât pentru confrății dela „Tribuna”, ei vorbeau de „neorientare a publicului”, der se vedea a fi ei înșiși neorientați, căci mărturisseau, că au fost la început de părere, că s'ar trata numai „de-o schimbare de nume, în sine inocentă”.

Bucuria noastră, că totuși s'a început discuțiunea pentru orientarea publicului, însă n'a durat mult, căci érași a urmat o pauză până după împărțirea raportului comitetului imediat înainte de adunarea generală extraordinară.

Atunci „Telegraful Român” gerându-se mereu ca avocatul comitetului, a intrat într'o polemică cu noi invinându-ne, că n'am fi obiectivi și că am voi să preocupăm pe membri Asociațiunii, cărora nu le era permis, după această foie, să își formeze o părere înainte de adunarea generală, căci, veți Dómne, nici comitetul nu mai avea nici o părere, după ce a scris și a rescris

ministrului timp de peste un an și jumătate.

„Tribuna”, la rândul ei, fără de a lua notiță de această polemică, a apărut în ajunul adunării vederile ce militau pe partea dreptului Asociațiunii și contra ingerinței volnice ministeriale, dér față cu netăgăduita tendință politică a acestei ingerințe ea s'a pus pe un teren, opus vederilor noastre. A pretins adevă, că decă s'ar realiza tendința aceea în urma unui vot de cedare al adunării, acesta ar fi a se considera ca un felu de deviere séu părăsire a punctului prim din programul nostru, fiind adevă vorba de ștergerea cuvântului „transilvană”.

Era învederat, că ceea ce se petrece în și cu Asociațiunea, cu o societate curat literară, nu putea în nici un cas să prejudece atitudinii noastre politice séu chiar programului nostru național, și că tendința notorică politică a ministrului n'o puteam paraliza, decât punându-i față în față statutele Asociațiunii și dreptul ei.

Face deci bine „Tribuna” decă revine asupra acelei cu totul nepotrivite deducțiuni, recunoscând, că concludusul adunării Asociațiunii nu pôte atinge vederile politice ale partidului național.

„Dreptatea” a vorbit numai o singură dată înainte de adunare cu privire la cestiunea schimbării titlului și a vorbit bine — durere numai, că singurul reprezentant al fraților noștri bănățeni la adunarea Asociațiunii s'a pus în diametrală opozițiă cu vederile exprimate de organul din Timișoara.

Cum a fost, cum nu, destul că în cele din urmă rămaseră învingătoare vederile „Telegrafului Român”.

I-s'a cam suit la cap, se vede, victoria această a „rațiunii” de cedare față cu „sentimentul” de apărare, căci în numărul séu din urmă pe lângă „măncărimea” sa de a persifla, mai debutază și cu nisce gro-

solane mistificări și întortochiări a lucrurilor petrecute la adunare.

Numita foie sibiană, care imputase vorbitorilor contra propunerii majorității, că au spus „brașove”, vine acum să prezente lucrul așa, ca și când propunerea vicarului Dr. Pop ar fi fost numai o propunere de amânare, care cerea numai a se repeta reprezentațiunea la ministru în apărarea titlului Asociațiunii, ér în fond, decă ministru persista, tot la supunere țintea.

Acosta falsă interpretare a propunerii d-lui Dr. Pop se resfrânge prin însuși textul ei, pe care-l vedem publicat și în „Tel. Rom.”; ea i s'a dat cu tendință vedită de a lovi în acel „neînsemnat grup de ómeni” („directiunea radicală a celor grupați sub egida diarului „Gazeta Transilvaniei”) despre cari se susține, că ca „se nu rămână disparent de puțin s'au pus sub firma vicariului dela Năsăud, acceptând propunerea acestuia și lăsând să cadă punctul principal din propunerea lor”.

Se mai susține față cu acești ómeni ai „directiei radicale” și altele și mai bécâne, spre a-i pune în lumina, că n'ar fi ómeni rezonabili și că ar fi lipsiți chiar de „adeverata cultură a inimii”.

Și toate aceste le susține „Telegraful Român”!

Orî cine ar fi însă — datorim adevérului și scopurilor curate și cinstite, ce le urmărim, să ne tragem séma odată pentru tot-déuna cu astfel de apucături.

Cestiunea cretană.

Informațiunile cele mai nouș primite în privința cestiunii cretane sunt următoarele:

În casa de sus a parlamentului engles membrul Kimberley la întreat pe Salisbury, decă pôte da o declarațiune despre hotărârile puterilor față cu Creta și cu Grecia. Ministrul-președinte engles a răspuns, că nu pôte împărtași, decât faptul încă ne-

comunicat în mod oficios, că șefii escadrelor au primit ordin, să blocheze Creta. Salisbury adăuse, că de și nu corespunde obiceiului, totuși trebue să recunoscă împreună cu Kimberley, că vorbirile lui Hanotaux și Meline din parlamentul frances cuprind o espunere lămurită și foarte nimerită a politicii puterilor.

În ceea-ce privește impresiunea produsă în Turcia prin hotărîrea puterilor o telegramă din Constanipole anunță următoarele: Scirea despre începerea acțiunii puterilor împotriva Greciei a produs în palatul Sultanului și în cercurile turcescoi mare satisfaciune. Se dice, că Pórta are de gând să facă o adresă de mulțumită către puteri. Ambasada rusescă a cerut voiă dela Póra pentru libera trecere a unui batalion de 600 ostași destinați pentru Creta. La granița grecescă s'au luat măsurii militare contra bandelor și în vederea cionirilor care s'ar puté întâmpla în urma acțiunii puterilor.

După cum află „Agenția Havas” din Atena colonelul Vassos a dispus permutarea taberei sale la Sfakia. Acosta dispozițiă însemnă, că Grecia nu voiesce să-și retragă trupele din insulă. Colonelul Vassos își va întări noua tabără și va aștepta mersul evenimentelor. Armata din Tesalia este împărțită în două divisiuni sub comanda supremă a prințului de corónă. După cum se dice, trupele grecescoi din Epir sunt cu mult superioare celor turcescoi, întărite în pripă. În Ianina domnesce o panică generală. Tote prăvăliile, afară de cele de victualii, sunt închise.

„Agenția Stefani” anunță din Canea cu data de 17 Martie: Blocada insulei încă nu s'a proclamat, de óre-oe admiralul frances a primit instructiunile necesare numai erî după votarea în senat. Aceste instructiuni de altfel sunt identice cu ale celorlalți admirali. Instructiuniile dau admiralilor óre-care libertate de acțiune. Tote puterile au înscințat pe comandantii corăbiilor lor, că vor trimite cei 600 ostași de marină ceruți de dênșii.

Diarul frances „Temps” primese din Atena următoarea informațiune: Se asigură că insurgenții din Creta sunt bine aprovisionați și că aceia, cari s'au pronunțat contra autonomiei, sunt în stare să facă o opu-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(13)

Camille Renouard.

Din expedițiunea lui Napoleon în Egipt de Stolle.
Trad. de T. d. C.

Un vânt aspru de toamnă sufla misterios printre arborii, ce încungiurau castelul Saint-Maurice. Ca și nisce visuri pierdute; din timp în timp frunze deslipite se perdeau triste prin crengi; un misteriu de tristețe învăluia întréga natură, ér juna Clementina, cu perul séu buclat, cu fața palidă rădămată pe mână privea această despărțire tristă în natură, ce atât de bine se potrivea cu sufletul séu măhnit. Din ochii ei se străcurau în taină mărgăritare de lacrimi, ce cădeau șiróie în póla vestimentului ei negru. Ea își vèrsă durerea în aceste lacrimi mângăitoare și, par' că întărită în curagiu, ce singură își făcea, își sterse de-odată ultimul picur de lacrimă și cu o hotărîre neîndatinată privea acum tăcută spre ușa salonului, care se deschise și d-l

de Montreuil, proprietarul castelului și tatăl Clementinei, intră cu pași gravi înăntu. El se preâmbă de vr'o trei orî încoace și încolo prin odaia fără să scape vre-un cuvânt. De pe față i se putea ceti o neliniște internă, o luptă nedecisă între a voi să dică ceva, séu să tacă. În fine orgoliul séu bărbătesc învinse și îndreptându-se spre fiica sa îi dice:

— „Nu pot să-ti mai tănuiesc hotărîrea ce am luat, în urma corespondențelor primite. Tu te vei mărita după cavalerul Laocoste”.

Fața palidă a Clementinei, la auzul acestor cuvinte, luă colórea galbină a morților; răzimată de un scaun, privea țintă în ochii părintelui séu. Ea se așteptase la aceste declarațiuni; de acea întărită în durerile sale prin lacrimile vèrsate, trecu victoriósă peste durerea, ce o lovise. Ea nu putea suferi pe Laocoste, il ura din suflet ca pe un mișel, un trédător.

Montreuil însă, nesciind cugetele și necunoscând simțmintele fiicei sale, începu a descrie pe Laocoste ca pe un favorit al

regelui, care nu numai a nimicit flota rebelilor, făcându-le imposibil ori-ce reîntorcere în patriă, dér de atâtea-orî și-a pus viața în joc pentru binele patriei. Pentru aceste servicii el stă în grația regelui și în curénd va fi numit conte. Pentru ori-ce fiică nobilă ar fi o feroice, dise el, de-a avé un bărbat cu astfel de oalități eminente. Deórece Clementina nu dicea nimic, el continuă al descrie aménunțit, vrénd să-l înalțe în ochii fiicei sale, ér la urmă îi declară categoric:

— „Te-am promis cavalerului, mi-am dat cuvântul, pe care un Montruil nu și-l calcă nici-odată!”

Ultimele cuvinte se perdură în sgotul, ce străbótea pe ferestrele întredeschise. Erau vociferări amestecate cu ris și strigate de bucurie.

— „Ce? A nebunit poporul?” dise Montreuil și părăsi odaia.

— „Domnișórá, iubită Domnișórá”, dise Ninon, servitórea Clementinei, „tote, tote vor fi érași bune; Napoleon s'a reîntors din Egipt!”

— „Cum? e posibil, generalul Bonaparte? Dér armata?” și o roșată viuă trecu peste fața ei înveselită.

— „Toți, toți, sănătoși și fericiți!” dise Ninon entusiasmata.

Pe când toți jubilau reîntorcerea fericită a „marelui general”, dela care toți așteptau restabilirea ordinii, pe atunci Montreuil abătut și aprópe desperat intră în castel.

— „E imposibil”, dise el încuragându-se, „totul trebue să fiă o poveste, cu care s'a amăgit poporul. E ceva imposibil, după ce întregă marea este plină de náile englese.” Apoi imediat demandă unui servitor să incalece pe cel mai iute cal și să mèrgă săi aducă informațiuni sigure în această cestiune. Apoi continuă: „De va fi însă adevărat, ar fi ca un trăsnet din senin! Dér nu, e imposibil, e imposibil! Timpul minunelor a trecut”.

Intr'aceea un cavaler intră în curtea castelului în un calop nebun. Montreuil îl întimpină: „Pentru Dumneșeu, Cavaliere, ce vi-s'a întâmplat?”

fondațiunii universitare Carol I, care se echilibrează la venituri și cheltuieli cu 52,000 Lei. *Veniturile* se compun din dobânda capitalului (în efecte) 25,495 l.; Chiria magazinelor clădirii 19.000 și subvenții (în număr) 7,505 l. *Cheltuielile* prevăd: Luminat, încălzit, reparări, asigurare 8.300. Salariul personalului 12.600. Cărți și legăt., mobilier, catalog 10.100. Spese de reprezentare și transport direct 3.600. Cheltuieli de cancelarie 1.900. Ajutoare studenților fără mijloc 8.400. Tipărituri de tese și memorii 5.000. Cheltuieli neprevăzute 1.500. De trecut la capital 600 Lei.

Emigrări la America. Emigrările la America se înmulțesc din zi în zi în ținuturile din Nordul Ungariei. Astfel, după cum împărtășeseșe ziarul „Hazánk”, până în 28 Februarie dintr'un singur cerc, anume din cercul Varannó, comitatul Zemplinului, s'au așezat în America 3737 bărbați și 1346 femei. Afară de aceea au desertat la America 358 soldați și 459 feciori obligați la serviciu militar. Astfel din populațiunea cercului constatător din 24 de mii 142 suflete, au emigrat până acum 5818 persoane, cu alte cuvinte aproape a patra parte a locuitorilor. Emigrațiunea aceasta se continuă și acum. În ultimele opt săptămâni și-au cerut pasaport 113 persoane. Aici e de observat însă, că de obicei cu un pasaport se folosesc câte 5-6 persoane. Anume cei cu pasaportul, după-ce ajunge în America, trimite pasaportul înapoi la prieteni și rudeniile sale, care-l folosesc apoi pe rând, câtă vreme e valabil.

Explosiune pe un vapor rusesc. Luni după amiază s'a întâmplat pe vaporul rusesc „Sissaj Velikij” staționat în apropierea portului Canea o exploziune teribilă, căreia i-au căzut jertfă vre-o douăzeci persoane. Anume pe vaporul numit se făceau luni pe la 2 ore p. m. exerciții de tir afară de baiul Suda, când dintr'odată un proiectil explodă în momentul, când era să fie introdus în tun. În urma unei exploziuni turela (turnul pincerat) vaporului fu ridicată în sus și spartă în două bucați, dintre care una căzu în mare, er' cealaltă pe puntea vaporului, lovind și omorând la moment un oficer, 15 marinari și un mecanic cu rang de locotenent. Afară de aceea trei oameni, care se aflau în turul pincerat, căpătără arsuri grave, în urma cărora și muriră în decursul sărei. Afară de aceea a mai fost ucis și un bucatar de origine francez, care servia pe vapor ca bucatar al admiralului. Întâmplarea aceasta nenorocită a produs mare consternațiune atât între ostașii aflați pe vaporele staționate înaintea Caneei, cât și între locuitorii acestui port. Cadavrele celor nenorociți prin exploziune au fost înmormântate alaltă-eri, Merouri, în cimiterul din Canea cu toate onorurile cuvenite. — Atât împăratul Wilhelm, cât și președintele Republicii franceze au exprimat Țării telegrafic regretele lor față de nenorocita întâmplare.

Un proces monstru și monstruos. La tribunalul din Hód-Mező-Vásárhely se tragează zilele acestea un proces, la care sunt complicate o mulțime de persoane, acuzate că au luat parte la un sistem întreg de ucideri ascunse. Anume în acest oraș se făcuse în timpul din urmă în anumite cercuri obiceiul, ca membrii aceleiași familii, sau locuitorii aceleiași case să se asigure unii pe alții la diferite societăți de înmormântare, ca apoi cei asigurați să fie otrăviți, cu scop, ca după mórtea lor otrăvitorii să moștenească sumele de asigurare. Astfel s'au întâmplat mai multe cazuri, în care soția și-a otrăvit pe soțul său, fratele pe sora-sa, stăpânul pe servitorea sau servitorul său. Mijlocitorea la aceste ucideri tănuite a fost, după-cum se sustine aproape în toate cazurile, o mósă cu numele Maria Szalai-Jáger, care procura otrava, de obicei arsenic sau iarioică, care se amesteca apoi în nutre-mentul victimelor.

„ALBINA”, institut de credit și economii.

*Raportul consiliului de administrațiune către
Adunarea generală a acționarilor din 27
Martie 1897.*

D-lor acționari! La 14 Martie s'au împlinit douăzeci și cinci de ani dela adunarea generală constituantă a institutului nostru, er' de ați în 14 zile la 10 Aprilie a. c. se vor împlini 25 de ani dela ziua în care și-a început institutul operațiunile cu un capital mic de 90.000 fl., suma ce era vrsată până atunci din capitalul social de 300.000.

Adunarea de astăzi deci, deși numai a 24-a din anul de bilanț, în faptă însă a 25 fiind și coincidând cu timpul începerii activității institutului, o considerăm totodată și de adunare *iubilărară*, la care se cuvine să ne dăm seamă de cariera parcursă un pătrar de secol, se cuvine ca chivernisitorii să arate cum au lucrat cu talanții concrețuți lor? ce au făcut întru realizarea scopului pentru care acționarii, 1077 de indiviși de pe întreg teritoriul locuit de Români din patria noastră — și-au concentrat o considerabilă parte a averii lor.

Scopul cărui i-s'a dat expresiune în §-l I al statutelor era „a procura locuitorilor țării, mai ales poporului țeran agricol, capitala și creditele necesare și a deștepta spiritul de economie”. Un scop pentru a cărui realizare abia acum începe alte oercuri a porni o agitațiune, care 'și aruncă valurile chiar și în legislativa patriei.

Direcțiunea d-văstră s'a îngrijit, ca din incidentul acestui iubilae să primim monografia institutului redactată de cel mai vechi funcționar al nostru de d-nul Nicolau P. Petrescu adjunct și cassar la filiala noastră din Brașov, în care veți afla toate datele necesare, pentru a pute appreciate atât meritul fondatorilor, cât și activitatea acelor cari au muncit în timpul spirat la realizarea scopului societății.

Aci ne mărginim a atinge numai în liniamente generale greutatea întâmpinate și rezultatele obținute.

Nu ne este rușine a mărturisii, că atât fondatorii institutului, cât și funcționarii lui, la început s'au angajat la cultivarea unui teren, mare parte necunoscut, necunoscut nu din vina lor, ci din vitregitatea raporturilor politice și sociale, în care a viețuit poporul din al cărui sin au ieșit.

Voința tare însă și zelul neobosit al direcțiunii și al funcționarilor a învins toate greutățile, și astăzi institutul nostru ocupă loc de frunte între institutele de categoria lui din patria noastră, ba d'ora cu drept cuvânt putem afirma, că a devenit o școală, care a propagat cunoștințele economice astfel în popor, încât deja pe urmele lui tot de același element s'au mai ridicat peste 50 de institute de credit și de economii, și se înmulțesc mereu, cari nu mai au a se lupta cu „necunoscutul” invins de „Albina”, er' capitalul procurat de noi și împrumutat în cea mai mare parte poporului țeran agricol, trece peste 7 milioane.

Astăzi institutul nostru dispune de o avere activă de peste 9 milioane florini, în care: Economiiile poporului figură cu 5 1/2 milioane florini, ca depuneri spre fructificare; er' investiți în scrisuri fonciare peste 2 milioane florini. Capital social cu 600.000 fl. Fondul general de rezervă cu 100.000 fl. Fondul de garanție al scrisurilor fonciare cu 200.000 fl. Fondul special de rezervă cu aproape 50.000 fl. Fondul de pensii cu peste 115.000 fl.

Acționarii au primit dividendă la primul bilanț pro 1872/3 6-44%; er' de aceea 'ncă: în 1 an 8%, în 4 ani câte 9%, în 1 an 9 1/2%, în 9 ani câte 10%, în 1 an 11%, în 1 an 12%, în 1 an 13%, în 2 ani câte 15%, în 2 ani câte 16%; er' acum pe primul an dela urcarea capitalului social vor căpăta 12% după valoarea nominală a acționarilor.

Total au primit deci acționarii în 24 ani de bilanț peste 800.000 fl. drept dividendă după un capital social de fl. 300.000. O sumă, care în calcul mijlociu corespunde la circa 11% a valorii nominale, și la circa 6% a valorii efective a acționarilor.

O dividendă această, care nu rivalizează cu dividendă ce o dau cele mai multe bănci mici provinciale de etatea „Albinei”, dér în care chiar pentru aceasta se manifestă seriositatea conducerii și soliditatea institutului.

Spre scopuri culturale și de binefacere, presupunând, că veți primi propunerile noastre de astăzi, a dat institutul nostru în același timp peste 72.000 fl. și în asta privință credem că în proporțiunea capitalului social n'am rămas îndărătul nici unui institut de categoria noastră din patrie.

Trebuie să recunoștem, că toate acestea rezultate le-am putut produce numai cu binevoitorul concurs al marelui public, care, fără diferență de naționalitate, ne-a onorat cu încrederea sa, er' noi suntem mândri, oă cu toate pornirile dușmănoase, isvorite din invidie și din motive rău pricepute politice, la ce noi nici când n'am dat ansă, ni-a succedat a câștiga și a merita acea încredere, pe care ne vom nesui ca în mod cinstit să-o ținem și merităm și în viitor.

Credem, că toți acționarii au cuvânt a fi mulțumiți cu succesul atât moral oă și material al întreprinderii economice concrețite administrării noastre și oă dimpreună cu noi pot serba cu satisfacție astăzi iubilaeul de 25 ani al primului institut de bani, întemeiat și administrat de elementul românesc din patrie.

(Va urma).

ULTIME SCIRI

Canea, 18 Martie. Admiralii au publicat proclamațiunea privitoare la autonomia Cretei sub suzeranitatea Sultanelui. În proclamațiune se aduce la cunoștința poporațiunii, că puterile în comun acord vor lua măsură pentru a regula activitatea guvernului autonom, a liniști spiritele, a asigura libertatea și averea tuturor cetățenilor, fără deosebire de origine și confesiune; a ușura munca câmpului și a promova dezvoltarea treptată a izvoarelor de venit ale țerei. În schimb însă, dice mai de parte proclamațiunea, puterile așteptă, ca atât creștinii, cât și musulmanii să înțelegă acest cuvânt al lor. O nouă eră se începe pentru Creta, fă-care deci se depună armele. Puterile voesc pace și liniște; la casa de lipsă, ele vor ave destulă autoritate pentru a face ca hotăririle lor să fie respectate.

Paris, 18 Martie. „Echo de Paris” comunică scirea, că prințul *Henric de Orleans* a fost recomandat ca guvernor al Cretei.

Viena, 18 Martie. „Pol. Corr.” anunță în ediția separată, că **primul conflict pe mare s'a întâmplat în 17 Martie** la orele 11 a. m. Întâmplarea a adus cu sine, ca tocmai o corabiă austro-ungară să începă prima acțiune. Corabia „Sebenico” a Maiestății Sale, fiind trimisă în sinul Dia ca să urmărească o luntre, ce se dicea că ar fi încărcată cu arme și cu munițiune, menită pentru insurecții greci fu atacată de insurecții. Li-s'a răspuns imediat prin contra-focuri. Luntrea fu cufundată, er' insurecții fură alungați.

„Sebenico” este o corabiă din oțel, grea de 900 tone, cu 12 tunuri, având un personal de 133 matrozii.

Londra, 18 Martie. *Harcourt* într'o vorbire ținută er' în cameră dise, că partida liberală protestăază contra politicii ce-și ia de basă integritatea Turciei. În numele națiunii britanice Harcourt protestă contra politicii, ce 'se face în contra voinței Marelui Britane și care nu pote ave alt rezultat- decât nimicirea Armeniei și aplicarea represaliilor contra Greciei.

DIVERSE.

Mănușile. Primul om, care a folosit mănușile, le-a întreținut ca să-și scutească mâinile contra spinilor de prin pădurile seculare. Nonseros serie, că păstorii și muncitorii au folosit mănuși din piele de bivolt tot din cauza spinilor. Vechii Români și Greci când mâncau folosău mănuși ca să nu-și ardă mâinile. Luptătorii ou pumnul și la trântă încă foloseau mănuși. Germanii și Scandinavii au început a purta mănuși prin vechul al 8 și 9-lea; mănușile mai ales le foloseau ostașii și vânătorii. Călugării în mănăstiri se ocupau cu confecționarea de mănuși care de care mai frumoase. Timp îndelungat mănușile se făceau din piei de animale, er' numai mai târziu se făceau mănuși din postav, până și din mătăsă. Femeile au început a purta mănușile numai în vechul al 13-lea. Causa de ce femeile n'au purtat mai de mult mănuși, este că atunci purtau nise haine, a căror mănecă erau forțe lungi și inele prețioase, pe cari nu voiau să le ascundă sub mănuși. În Anglia deja pe timpul reginei Elisabeta erau la modă mănușile. În biblioteca Bodleian din Oxford încă și astăzi se mai păstrează o părechiă de mănuși de ale reginei Elisabeta. Aceste mănuși sunt albe, din piele de vițel, lungi cu nise manșete colorate și cu ciucuri de aur. Regele francez Henric III dormea cu mănuși Cardinalul Richelieu din Roma făcu cadou în 1629 Mariei de Medici 1/2 dozică de mănuși, ca să-i câștige bunăvoința. Pe atunci era datina, oă decât cineva avea vre-o rugare, îl trimitea celui, pe care îl ruga o părechiă de mănuși, ale căror degete de cele mai multe ori erau pline cu bani. Vechii împărați germani în semn de grație deosebită dăruiau câte o părechiă de mănuși. Și în ziua de ați multe orașe au ca emblemă una sau două mănuși, pe cari mulți, din eróre, le socotesc oă sunt mânt și nu mănuși.

Pontificii după naționalitate. Papa Leo al XIII este al 257 pontifice, ca urmaș al S-tului Petru. Dintre acești 257 pontifici, 14 au fost după naționalitate Francezi, 11 Greci, 8 Sirieni, 5 Germani, 3 Spanioli, 2 Africani, 1 Englez, er' restul de 213 au fost Italieni.

Rectificare. În Nr. 52 al fôiei noastre la articolul „Brașove” indată la început, în loc de: Adecă primul statistic român Martianu ne spunea și scriea pe la 1844-45: este a se ceti:... Martianu ne spunea și scriea pe la 1858 etc., er' șirul al 22 din sus în jos tot în acest articol colona I pag. 3 în loc de: „Mergî pe pantece, vecine, ținându-te ca mine!” este a se ceti:... țerându-te ca mine!”

Literatură.

„Maș mărta”, cântec pop. aranjat și armonizat pentru cor mixt (6 voci) de Tim. Popavici; prețul 50 cr.

Se află de vânzare la Librăria Ciureu, Brașov; la „Librăria diecesană” Caransebeș și la autor în Brașov (strada Prundului Nr. 8).

Au apărut de sub tipar: „*Irmosul Paștilor*”, compus pentru 3 voci femeesci de Tim. Popavici. Prețul 50 cr. Acest irmos se pote executa de cor de școlari, eventual și de cor de bărbați.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

IMITAȚIA OPRITĂ.

Pentru fumătorii de țigări!

CLUB

este cea mai curată, subțire și totuși tare

Hărtia de țigări, fără glicerină.

Patent 3 cr., Club-Exquisit 2 și 10 cr.

Se află și tuburi de țigări din hărtia CLUB.

Vândare en gros la

Iulius Müller Nachfolger,

(2) Brașov.

IMITAȚIA OPRITĂ.

Cursul la bursa din Viena.

Din 18 Martie 1897.

Table of exchange rates for gold, silver, and various currencies (London, Paris, etc.)

Table of interest rates for various types of bonds and loans (Bonuri rurale, Imprum., etc.)

Table of stock prices for various banks and companies (Actiile de ale Băncii austro-ungară, etc.)

Antreprize de pompe funebre E. Tutsek.

Braşov, Strada Porţii Nr. 12. (Lipit de depoul de ghetete al D-nului I. Sabădeanu.)

Recomandă Onor. public la casuri de morţe, aşezământul său de înmormântare bogat asortat în cari toate obiectele, atât sortele mai de rând, cât şi cele mai fine, se pot căpăta cu preţuri ieftine.

Comisune şi depou de sicriuri de metal ce se pot închide hermetic, din prima fabrică din Viena.

Fabricarea proprie a tuturor sicriurilor de lemn, de metal şi imitaţiuni de metal şi de lemn de ştejaru.

Depou de cununii pentru monumente şi plăntici cu preţurile cele mai moderate.

Representanţa de monumente de marmură, care funebre proprii cu 2 şi cu 4 cai, precum şi un car funebru vînet, pentru copii, precum şi cioclii.

Comande întregi se execută prompt şi ieftin, iau asupra-mi şi transporturi de morţi în străinătate.

În fine recomand şi biroul meu mijlocitor procedând cu cunoscute-mi soliditate.

La casuri de morţe a se adresa la

E. Tutsek.

Pentru Sesonul de primăvară şi vară

ne permitem a atrage atenţiunea On. public asupra fabricatelor noastre proprii din lână curată, şi anume:

Stofe de pantaloni, rocuri şi pardiseuri lucrate ca Cheviot şi Kammgarn.

Asortiment bogat. — Mostre de cele mai moderne.

Mai de parte:

Stofe de uniforme.

Pleduri pentru bărbaţi,

Covore pentru podini şi trepte tari şi foarte durabile.

În fine asupra stofelor de Loden ca cea mai bună şi potrivită, îmbrăcăminte pentru amatorii de sport, turisti şi economi, fabricat impenetrabil, trainic şi cu preţuri foarte ieftine ale fabricii.

Ne rugăm de o cercetare cât mai numărösă.

WILHELM SCHERG & C-ie.

Deposit de fabrică de postavuri. Piaţa mare.

Resturi cu preţuri foarte scădute. Stofe de vară dela 2 fl. 50 cr.

metru în sus

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1896.

Main railway schedule table with columns for station names (Budapesta, Ghiriş, Turda, etc.), train types (Tren de pers., Tren accel., etc.), and departure/arrival times.

Notă: Orele însemnate în stânga staţiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadraţi cu linii mai negre însemnă orele de noapte.